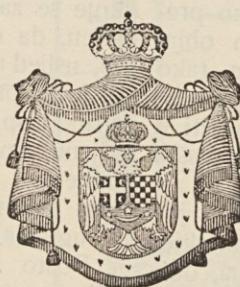

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

Klasa 10 (1)

INDUSTRISKE SVOJINE

Izdan 15 Juna 1925

PATENTNI SPIS BR. 2935

AUGUST STREPPEL, INŽINJER, BERLIN.

Peć za suhu destilaciju.

Prijava od 25 februara 1924.

Važi od 1 juna 1924.

Kod poznatih naprava za odstranjivanje pakline iz tvari, sadržećih bitumene, paklinu, ulja ili masti putem nutarnjeg dovodenja topline spojeni su neposredno i ukočeno uređaji za prenošenje toplote na dñima, poklopцима ili čeonim stranama u velikim površinama sa vanjskim plaštem peći. Usljed toga nastaju prvo neposredna prenošenja topline na plašt i kao posljedica toga nejednakomerno zagrijanje destilacione peći i djelomično pregrijanje i raspadanje destilacionih plinova i drugo kod zagrijanja i time izazvanog rastezanja zagrijevnih tijela nastupaju napetosti materijala radi čvrstog spoja sa plaštem, koje davaju povoda za prelome i manjkavu nepropustivost.

Kod destilacione peći u smislu izuma otpadaju gornji nedostatci.

Peć se sastoji kod primjera izvedbe, prikazanog u sl. 1 i 2 crteža, od zagrijevnog tijela a, nastavljenog od broja jedno povrh drugog ležećih kanala, koje je poput jezgre potpuno opkoljeno materijalom, koji se ima podvrći destilaciji. Na gornjem i donjem kraju sužuje se zagrijevno tijelo. U odstojanju, odgovarajućem kakvoći destiliranog materijala napravljene su oko zagrijevnog tijela klizne letve b poput žaluzija, koje polučuju valjajuće spuštajuće gibanje destiliranog materijala, nalazećeg se između zagrijevnog tijela i kliznih letava i time se zajamčuje, da materijal ostane prhak.

Izvan kliznih letava nalaze se u odgovarajućem razmaku vanjske ili stijene oklopine c (plašt).

Punjeno sa materijalom, koji se ima de-

stilirati, uslijeduje ili pomoću lijevka d ili nasipanjem na gornje dno naprava. U donjem dijelu peći skuplja se izdestilirani ostatak u lijevku e i oduzme se na pr. pomoću cijevnog zasunka f. Donji dio plašta dobiva odlazne cijevi g za već kondenziranu paklinu.

Način rada opisane peći je sledeći:

Destilirani materijal smesti se na zagrijevnom tijelu i kliže se malo po malo odozgo do donjeg lijevkastog dijela peći. Plinovi iz kojih je odstranjena paklina upotrebljuju se za grijanje zagrijevnog tijela i ulaze u njegov donji kanal, da na koncu ovoga kanala pređu u drugi — preko njega se nalazeći — kanal. Nakon prostrujanja ovog kanala idu dalje kroz treći, četvrti itd. do gornjeg kanala i odavle u odlaznu cijev odn. dimnjak.

Najviša temperatura vlada prema tome, kao kod poznate peći, u donjem kanalu, tako da prostrujanjem ostalih kanala istovremeno nastupa jednakomjerno opadanje temperature. Time da je zagrijevno tijelo opkoljeno odasvud destiliranim materijalom, iskorištuje se najizdašnije količina topline i prenošenje topline na plašt peći ograniči se na najmanju mjeru, tako da svaka — za regulisanje pogona preduzeta — promjena topotne vrednosti zagrijevnih plinova odn. time polučeno jače ili slabije dovodenje topline biva prenošeno bez oklijevanja na destilirani materijal. Nesmetano rastezanje zagrijevnog tijela uslijed njegovog slobodnog smještenja isključuje napetosti tijela i time prelome i potrebu izmjene dijelova.

Razvijeni plinovi izlaze na poznati način iz ugljena neposredno između kliznih letava

ili žaluzijskih letava u plaštevni prostor, time daklem također odmah iz zagrijevnih cona u hladnije prostore, tako da je sprečeno pregrijanje plinova. Tamo nastaje odmah ohlađenje i djelomična kondenzacija plinova, tako da plašt već služi kao kondenzator, gdje se obori paklina, koja se onda može ispuštit u donjem dijelu. Naročito hlađenje ovog plašta na pr. poljevanjem vodom, ne pripravlja nikakove poteškoće. Plinovi, koji se imaju još dalje kondenzirati, odsiju se u gornjem dijelu plašta i dalje prerađuju u napravama, običajnim kod postrojenja za odstranjanje pakline.

Pri naročitim prilikama preporuča se, da se zagrijevno tijelo porazdijeli u više zagrijevnih tijela, odn. zagrijevnih kanala, poredanih jedan na drugom, pri čemu zagrijevni plin uvijek prelazi u slijedeće više ležeće zagrijevno tijelo odn. zagrijevni kanal.

Jedna te ista peć pušta se upotrebiti za razne vrste destilirnog materijala, ako su klizne letve b tako izrađene u svojem odstojanju napram zagrijevnom tijelu a, da se materijalu može podijeliti različita debljina sloja.

Razdijeli li se prostor plašta u odjelke, ležeće jedan na drugom, a svaki odeljak sa posebnim izlazom, te se mogu odijeljeno (frakcionirano) oduzimati — u pojedinim odeljenjima razvijeni — destilacioni plinovi.

Na taj način opremljena destilirna peć prikazana je u primjeričnom obliku izvedbe u sl. 3 i 4 crteža, i to.

Sl. 3 u rezu III—III od sl. 4 i.

Sl. 4 u rezu IV—IV od sl. 3.

Poput jezgre u destilacionom materijalu uložena zagrijevna tijela sastoje se — svako od kanala, ležećih jedan nad drugim. U najdonjem kanalu ulaze zagrijevni plinovi kroz stubanj h, u svrhu da prestupe na koncu tog kanala u drugi kanal na — donjim. Nakon prostrujanja ovog drugog kanala idu dalje k trećem, četvrtom itd. do zadnjeg gornjeg kanala, da od ovuda odlaze u stubajn l u odlazni kanal ili dimnjak. Na svom putu kroz kanale odaju zagrijevni plinovi svoju topolinu destiliranom materijalu.

Plaštevni prostor peći razdijeljen je u smislu izuma pomoću razdijelnih stijena k, l u odeljke, ležeće jedan na drugim, svaki sa jednim posebnim izlazom m n o. Ove razdijelne stijene služe za to, da se u pojedinim zagrijevnim zonama zagrijevni plinovi mogu oduzimati odjeljeno (frakcionirano) što se događa kroz izlaze.

Da se ovi zagrijevni plinovi, koji su svoj veći dio topline već odali u donjim kanalima još dalje iskoriste, daklem do najskrajnje granice, biva ispušten stubanj i (sl. 4), nalazeći se na najgornjem zagrijevnom tijelu, koje po-

sjeduje samo malenu temperaturu i predviđi se zagrijevno tijelo malim rupama p, kroz koje se zagrijevni plinovi izravno vode u ugljen, da odlaze kraj cijev o u plaštu c (sl. 3), uslijed njihove potune suhoće postignu zagrijevni plinovi provođenjem kroz ugljen dvostruki uspjeh. Prvo se odavanjem topline ugljeni ispari jedan dio vode, nalazeće se u ugljenu i drugo zasiti se suhi materijal vodenim parama i pospješuje znatno ispareњe vode iz ugljena.

Pošto zagrijavno tijelo mora biti „samo sebe noseće“, pravljene su poteškoće, da se ono gradi u obliku više — jedan nad drugim — poredanih zagrijevnih kanala, stoećih u neprekidnom spoju pomoću stubnjeva.

Da se odstrani ova poteškoća, izrađene su valovito stijene zagrijevnih kanala, kako je pokazano u primjeru izvedbe u.

Sl. 4 u rezu prema V—V od sl. 6 i.

Sl. 6 u rezu prema VI—VI op sl. 5.

Zagrijevno tijelo sastoje se kod prikazanog primjera izvedbe iz niza zagrijevnih kanala q. . . . q, slojenih međusobno pomoću stubnjeva u oblik serpetinske cijevi, čijih stijenje je valovito.

Ova valovita izrada potkrepljuje kanale i povećava istovremeno zagrijevnu površinu pri istovremenom povišenju trenja zagrijevnih plinova na stijenama i time odavanja topline.

Patentni zahtijevi:

1. Peć za suhu destilaciju, u kojoj se destilirani materijal spušta između stijena poput žaluzija i zagrijeva se pomoću unutarnjeg zagrijevnog tijela, naznačena time, da je zagrijevno tijelo sa slobodnom mogućnosti rastezanje na sve strane — poredano poput jezgre u destiliranom materijalu.

2. Peć za suhu destilaciju prema zahtijevu 1, naznačena poredajem od više zagrijevnih tijela, jedno nad drugim.

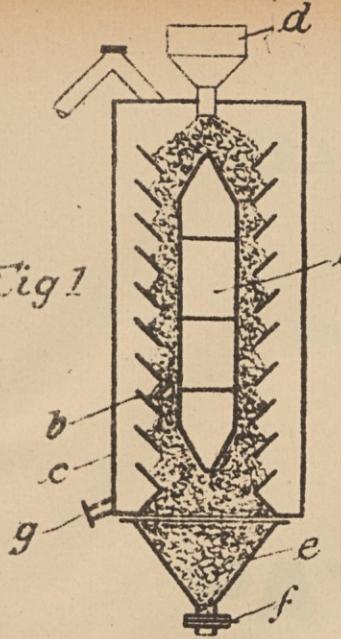
3. Peć za suhu destilaciju po zahtijevu 1, i 2, naznačena time, da se zagrijevno odn. zagrijevna tijela (zagrijevni kanali) gore i dolje sužuju.

4. Peć za suhu destilaciju po zahtijevu 1, naznačena time, da je plaštni prostor peći razdijeljenim stijenama podijeljen u odeljke, nalazeće se jedan nad drugim, svaki sa posebnim izlazom.

5. Peć za suhu destilaciju po zahtijevu 4 naznačen time, da su najgornji, u destilirnom materijalu niže temperature ležeći, kanali zagrijevnih tijela provideni rupama.

6. Peć za suhu destilaciju po zahtijevu 1, naznačena time, da su stijene zagrijevnih kanala izrađene valovito u njihovom poprečnom pravcu.

Fig. 1

a

b

c

e

f

a

x

a

c

m

c

a

a

a

a

a

a

a

a

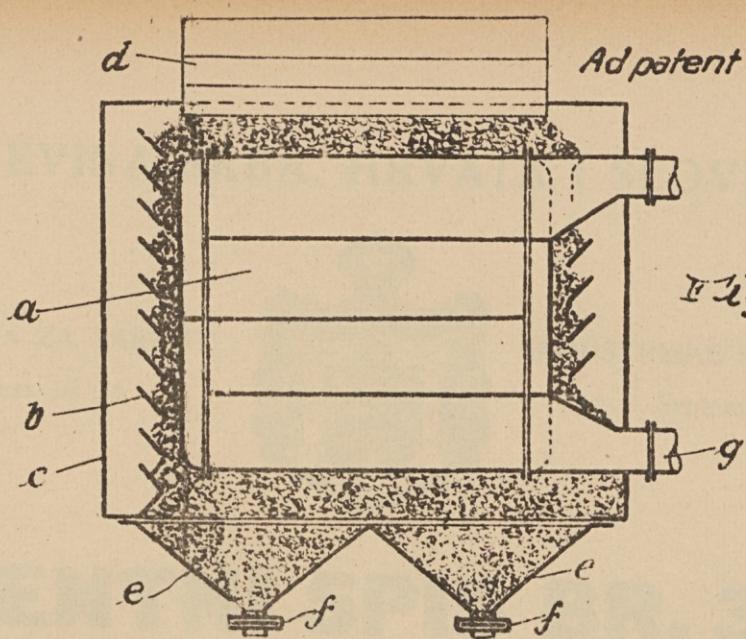
a

a

a

a

Fig. 2

d

a

b

c

e

f

III

IV

a

k

a

c

l

a

l

h

h

h

h

h

h

h

h

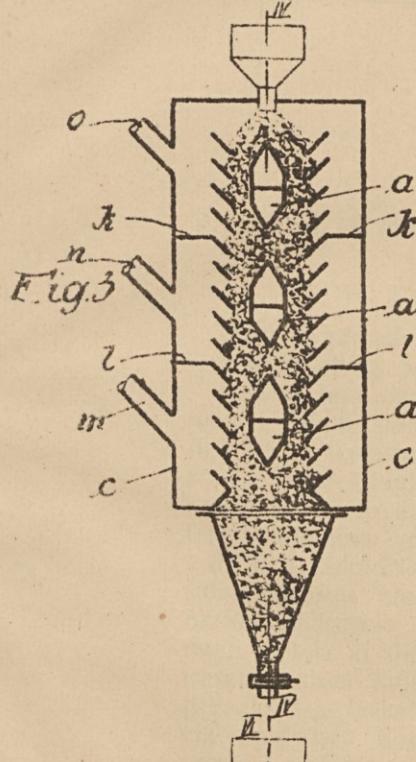
h

h

h

h

Fig. 3

d

a

x

a

c

z

m

c

a

a

a

a

a

a

a

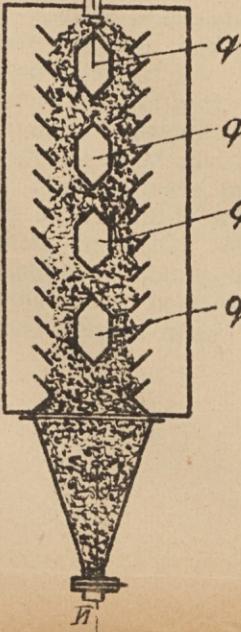
a

a

a

a

Fig. 5

d

q

q

q

q

q

q

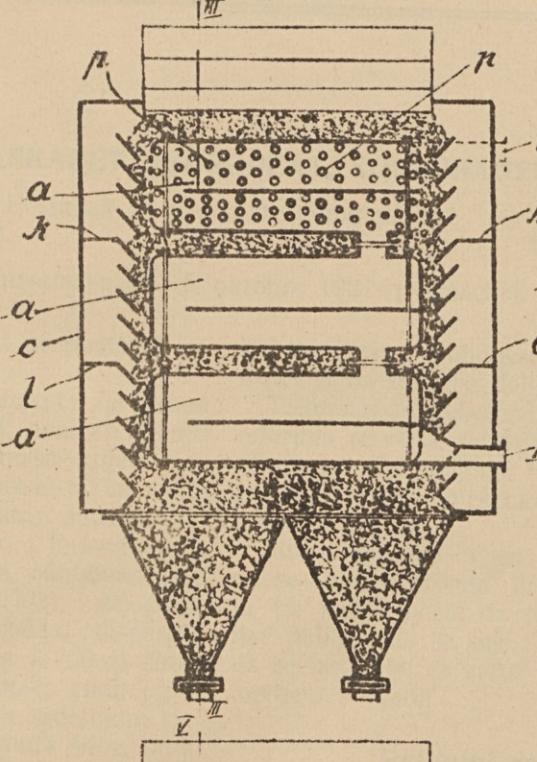
q

q

q

q

Fig. 6

d

q

q

q

q

q

q

q

q

q

q

